

rodnem predstavništvu, kakor tudi v deželni vladi

H koncu prečita g. predsednik še pozdravno brzojavko gg. Milana Pribičevića, dr. Srdjana Budisavljevića in Winklerja in zaključí ob pol 13. zborovanje, pozivljajoč udeležence, da se ravnatoko častno udeležijo nadaljevanja ob 15. uri. Obenem vabi udeležence na večerno zabavo v dvorani Narodnega doma.

Popoldansko zborovanje.

Točno ob 15. uri otvori dr. Kukovec nadaljevanje zborovanja. Podeli torej k 6. točki dnevnega reda poročevalcu g. Adolfu Ribnikarju, poslancu v Narodnem predstavništvu besedo.

Udeležba je popoldne pričetkom zborovanja nekoliko manjša, kakor dopoldne. Zborovanje prične ob prisotnosti dveh tretjin dopoldanskih udeležnikov, drugi pa prihajajo polagoma vsak hip, tako da je ob 16. številu zopet polno. Zborovalci slede tudi popoldne z velikim zanimanjem poročevalcu.

Poslanec g. Adolf Ribnikar poroča nato obsirno, kako si strankino vodstvo predstavlja izpremembe dosedanjega statuta, da pride v stranki kmečki stan do veljave.

(Nadaljevanje prihodnjic)

MARKO PAVLINIČ.

(Umrli 9. julija 1919 v Varaždinskih Toplicah.)

Na Humu pri Ormožu so na Markovo l. 1842. položile rojenice v zibel dete, ki so mu prisodile dolgo in častno življenje. Krasni in širni razgled s Huma ne da živahnemu in bistremu dečku, da bi miroval doma. Ker neugodne razmere ne pripaste, da bi šel dalje v šole, se izučí v bližnjem Ormožu črevljarski obrti. Nato pa se napoti po svetu (Grzdec, Dunaj, Tirolsko), da se izpopolni v svoji obrti, obenem pa tudi spozna širji svet in irazširi svoje duševno obzorje. L. 1866. brani na severnem bojišču domovino nasilnih Prusov. Vrnivši se v Ormož, se začne življenje veseli mladenič udeleževati narodnega življenja in si pri tem zaželi večjega mesta svoji delavnosti; odide v Ptuj, kjer ostane stalno do konca.

V Ptujju je bilo takrat društveno življenje osredotočeno v Narodni čitalnici, ustanovljeni l. 1864. Zbiral se je v njej cvet meščanstva, tudi kasnejši nasprotniki. Marko pristopi Čitalnici takoj, v začetku l. 1872 in ji ostane zvest ud do svoje smrti. Pridno je zahajal v društvo in se tako seznanil v dolgih letih z odličnimi društvenimi udi, pridobil si med njimi mnogo znancev in prijateljev, pridobil si spoštovanje, pa tudi sploh med vsemi poštenimi someščani. Kolik ugled je užival v društvu, nam kaže že to, da je bil večkrat voljen v čitalniški odbor, tako tudi zadnja tri leta.

Bil je naš Marko kremenit narodnjak, ki je rajši trpel za svojo narodno prepričanje, nego bi se izneveril svojemu narodu. Ko so okoli l. 1880. ptujski Nemci začeli zapuščati Narodno čitalnico in pritegnili za seboj tudi več narodnih mlačnežev, je ostal Marko zvest Čitalnici. Pa prišli so še hujski časi za slovenske obrtnike v Ptujju Renegatska kri narodnih odpadnikov je vedno bolj divjala in nazadnje tako vzbesnela, da je hotela uničiti vsakega, ki bi se ji ustavljal. Tudi našemu Marku je obetal zadnji ptujski paša, pravi zglede narodnega poturice, judeževih grošev, ako bi se mu udal in izpremenil svoj — ič v — itsch po zgledu toliko drugih, ki so, dasi pristnih slovenskih staršev sinovi, šele v Ptujju začutili v sebi vsenemško kri. In ko jekleni značaj Markov ni hotel onečastiti narodnosti svojih roditeljev, je moral Marko čutiti trdo neusmiljeno pest nasprotnikovo. Le njegova obče znana izurjenost v stroki ga je obvarovala pogina.

Svojo požrtvovalnost je pokazal Marko, ko je l. 1891. vzel pod svojo streho in oskr-

bo baš ustanovljeno Dijaško kuhinjo in jo vodil skoro 20 let.

Priljubiti pa se je moral Marko vsakemu s svojo potrežljivostjo in veseljem do petja. Izvrsten pevec krepkega glasu je kar gorel za petje. To je bil pravzaprav oni življenjski vis njegov, ki je ne samo oslajal njegovo življenje, nego mu dajal tudi vedno in vedno moči, da je vzdržal življenjske neprilike in čakal toliko starost. Kot mladenič je neumorno prepeval ob raznih prilikah v družbah in pri javnih prireditvah v Ptujju in zunaj Ptujja, kot mož je v 80. letih pomagal ustanoviti in povzdigniti Slovensko pevsko društvo in bil kot izvrsten pevec deležen slave, ki si jo je pridobilo društvo po mnogih svojih koncertih, in še v starosti je moral v veselih družbah ugoditi obči želji in razveseliti občinstvo s pesmijo. In kakor je nekdanj s svojimi pevskimi tovariši naslajal poslušalce, tako smo se do zadnjega divili, kadar nam je zopet zapel „En starček je živel.“ Zdel se nam je že sam podoben tistemu starčku „tam v vinskih gorah“ in prepričani smo, kakor mu je oče nebeški dovolil pred smrtjo, še en kozarček prej, mu je tudi izpolnil željo, da mu sedaj v nebeških višavah poje hvalo vekomaj. J. K.

Gospodarstvo.

Podružnica Centralne udruge za trgovski promet z inozemstvo. Po pogodbi 33/SHS sme podružnica Centralne uprave za trgovski promet z inozemstvom izdati izvozna dovolila za omejeno število konj za klanje. Izvozna dovolila se pa smejo izdati glasom pogodbe le onim trgovcem, ki so upravičeni trgovati z živino. Nadaljni pogoji so sledeči: Konji se smejo prodati le „Deutschösterreichische Lebensmittel-Einfuhrstelle“, oziroma onim, ki jih ta zavod za nakup živil pooblasti. Kupna cena se vplača pri Warenverkehrs-büro na Dunaju in tukajšnja Jadranska banka jo izplača prodajalcu.

Sestanek zastopnikov javnih korporacij spodnještajerskih. Naši okrajni zastopi in naše občine, ki so bile podrejene nadzorstvu prejšnjega štajerskega deželnega odbora, stoje pred nepopolno rešenimi vprašanji sprejembe avtonome uprave. Finančni položaj istih ni povsod urejen, vprašanje izgub vsled plačil neprimernih zneskov vojnega posojila s strani občinskih in okrajnih hranilnic zahteva pravočasno skrb teh zastopov, da si zasigurajo ob likvidaciji deželnega premoženje po možnosti v naprej kritje za pričakovane težkoče vsled izgub na vojnih posojilih. Ker se je vsestransko potrdilo potrebi, da se tozadevno zasliši glas prizadetih činiteljev, namerava sklicati predsednik od ministerstva odrejene likvidacijske komisije štajerskega deželnega premoženja sestanek odposlancev okrajnih zastopov, hranilnic in občin v prvi polovici meseca avgusta. Da morejo vsi prizadeti krogi temu vprašanju pravočasno posvetiti svojo pozornost ter položaj financ in uspešne likvidacije temeljito preštudirati ter določiti večje zastopnike za sestanek, obveščam javnost o svoji nameri, tak sestanek sklicati, pričakujoč tudi kako tozadevno opozoritev ali predlog. Predsednik likvidacijske komisije SHS na Štajerskem: Dr. Vekoslav Kukovec.

Državna posredovalnica za delo podružnica za Ptuj in okolico. V tednu od 6. do 12. julija 1919 je iskalo dela 39 moških in 8 ženskih delavnih moči. Delodajalci so iskali 37 moških in 6 ženskih delavnih moči. Posredovanj se je izvršilo 13. Od 1. januarja do 12. julija je iskalo dela 282 delavnih moči. Delodajalci so pa iskali 360 delavcev in delavk. Posredovanj se je izvršilo v tem času 148. Delo iščejo: 1 oskrbnik, 3 rudarji, 1 nadvrtnar in 2 vrtnarja, 2 kamnoseka, 1 steklar, 1 kovač, 3 strojni ključ. in 12 mehanikov in elektromonterjev, 4 mizarji, 1 kolar, 1 bičar, 1 usnjar, 1 predilničar, 2 krojača, 1 knjigovez, 3 peki, 1 skladiščar, 2 natakharja, 1 laborant, 1 polir; nadalje zidarji,

strojniki, fotografi, trgovski pomočniki, pisarniške moči i t. d. V delo pa sprejme posredovalnica: poljske delavce in delavke, viničarje in razne kmečke posle, mizarje, plehtarje, čevljarje, pom. delavce v plet. delavnici, krojače, strojnike, služkinje i. t. d.

Izvoz vina. Kakor znano, je sedaj izvoz vina prost. Toda ta sloboda nam le malo koristi, treba je še vedno prositi pri centralni upravi v Ljubljani za izvoznico. Plačati je za vsako izvoznico po K 12.—, dalje je položiti takso po K 37.50 od hl, dalje izvožno pristojbino 1/2% od računskega zneska po odbitku poprej navedene takse. Pa vse to bi še ne bilo prehudo. Najhujše je, da pobira Nemška Avstrija od našega vina carino po K 3.20 od kg brutto za netto. Vsled naših pritožb je uvedlo trgovsko ministrstvo sedaj enketo (poizvedbe). Trgovska in obrtna zbornica v Ljubljani jo izvaja za Slovenijo. Dne 16. t. m. vršil se je v tem pogledu sestanek Ptujskih vinotržcev in vinogradnikov, ter so se odločno zavzeli za odpravo vsake carine. Iz Slovenskih goric med Muro in Dravo, ter iz Haloz se je izvažalo okoli 300 000 hl vina. Naše prebivalstvo v vinorodnih krajih žive skoraj izključno od dohodkov goric. Naš izvoz je šel proti severu v sedanjo Nemško Avstrijo. Tam imajo naši trgovci že stare trgovske zveze. Ta trg moramo na vsak način ohraniti. To bo pa mogoče le tedaj, ako naša vlada izvoz vina v Nemško Avstrijo podpira. Italija in Madžarska republika pridelata mnogo več vina in mnogo boljsega vina, kakor Slovenija, vendar pa sta obe državi dosegli, da se od Italijanskega in Madžarskega vina v Nemško-Avstrijo ne pobira nikake carine. Jugoslavija je dala Nemški Avstriji za 1/4 milijarde živil. Ali ni mogla naša vlada pri sklepanju te pogodbe z Nemško Avstrijo doseči, da bi bilo naše vino prosto carine! Kar se je zamudilo, se mora na vsak način pri sklepanju nove pogodbe opraviti. Ako noče naša vlada uničiti vinogradništva v Slovenskih goricah in Halozah, mora skrbeti za to, da se bo moglo naše vino brez visokih pristojbin in brez carine izvažati v Nemško Avstrijo. V tem smislu se je na sestanku sklenila resolucija, in če se bodo vsi merodajni krogi potegnili za interese tako važne gospodarske panoge, kakor je naše vinogradništvo in naša vinska trgovina, potem upamo, da se kmalu končajo sedanje neznosne razmere, ki obstoje glede izvoza vina.

Dopisi.

Kaj je storil Ornig za okraj? Kmet iz ptujskega okraja nam piše: Ornig je gospodaril na ptujskem okrajnem zastopu nad 12 let. Pa on ni gospodaril, paševal je pravzaprav, kajti njegovemu ukazu se je moralo vse pokoriti; kdor mu ni pokoril in mu udano brez ugovora služil, tega je preganjal. Iz tega vidika je umevno, zakaj so se kmečki ljudje Orniga tako bali in mu bili pokorni. On je gromadil krivico nad krivico svojim nasprotnikom, naj so bili ti politični nasprotniki ali ne. Svojim privržencem, katere si je iskal vsepovsod in jih žalibog tudi mnogo našel, tem pa je šel povsem na roko, pote goval se za nje in njihove koristi, če tudi je to bilo na škodo drugih in okraja. Ptujski „Štajerc“, katerega je gmotno podpiral, mu je hvalo pel v vsaki številki za to ali ono storjeno in nestorjeno delo, naj si bo v prid njegovih privržencev alj njemu samemu. Zasukal pa je stvar tako, kakor da bi delal le na občo korist in on sam poleg tega trpel škode. Pa ravno nasprotno je bilo res: vse si je znal pripraviti tako, da je služilo tudi njegovemu namenu in njegovim koristim. Od česa pa si je nagromadil tako velikansko premoženje, od zgube gotovo ne! Le pogledmo malce krog sebe in vidimo takoj: V Ptujju samem je dijaški in dekliški dom. Oboje je zalagal, bil je liferant okrajnega zastopa. Ceste, ki so peljale k njegovim prijateljem in povržencem so bile kmalu in lepo

napravljeni, za druge se ni brigal. K svojemu posestvu v Halozah si je dal napraviti lepo cesto in k drugim svojim posestvom ravnatoko. Če so pa drugi občani prosili za kakšno cesto, je bila ta prošnja bob v steno. Vsako leto so bile postavljene velike svote v proračun za ceste, denar pa se je drugod porabil. Če se že ni mogel izogniti vednim prošnjam, je dal zgraditi katero cesto, potem pa se je hvalil: Glejte, toliko in toliko kilometrov nove ceste sem napravil! Pa kako so bile te nove ceste zgrajene, se vprašamo. Z zemljo in prod cem nasipane, drugega pa nič. Nove ceste je treba tlakovati, da so bolj obstoječe, a tega ni storil, to ni bilo po njegovem okusu. — Če je bilo oddati vožnjo za prodec ali kaj drugega in zaslužiti, tedaj je bil on prvi, potem njegovi privrženci, mi drugi pa nič! — Za časa vojske pa je sploh vse ceste tako zanemaril, da še bo treba mnogoletnega truda in težkega dela, predno se bodo spravile v boljši stan. Prej bi zado-stovalo malo dela in stroškov, sedaj pa stane popravilo ogromne svote. Mostovi, kakšni so? Nekateri je treba takoj in z velikimi stroški popraviti, da je promet po njih mogoč. Če se pogleda most na Borlu čez Dravo, tedaj se vidi, kako je zanemarjen. Popravilo bo stalo letos nad K 80000— beri osemdeset-tisoč kron. Mostovi čez Posnico in Dravinjo sploh niso več popravila vredni. Je bilo torej njegovo delo res koristno za okraj? Ne! V času, ko se je podpisovalo vojno posojilo, je nakopal okraju potom okrajnega zastopa šest milijonov vojnega posojila. Ker ni bilo denarja za vplačilo, napravil še je drugi dolg pri komunalno-kreditnem zavodu za 1200000— K milijon dvestotisoč kron. Kdo bo to plačal? Prebivalci ptujskega okraja se bodo branili na vse kriplje. Naj plača ta dolg Ornig in ptujski bogataši, njegovi ljubljenci. Če je dobil za kmetske žulje „zlat križec“ in druga odlikovanja, naj pa še nosi tudi dolgove in bremena! Saj je postal baje dvakratni milijonar, tedaj bo že lahko plačal; koliko pa bodo presegali dol-govi njegovo premoženje, pa naj krijejo drugi njegovi pristaši, saj jih imel veliko in celo jako bogate! Jako mi je ležalo na srcu, po-vedati to ljudem ptujskega okraja, da bodo uvideli, kdo nam je škodoval! Slovence je hodil tožiti na Dunaj in klical Karlu: trd bodi, neizprosni proti slovenskemu ljudstvu; sedaj pa jaz kličem naši vladi: „Bodi trda in neizprosna, kadar treba braniti naše ko-risti proti bivšim trinogom!

Kmetovalec iz ptujskega okraja.

Mladika in dijaški dom v Ptuj. V „Mla-diki“ dobe stanovanje, hrano, vestno nadzor-stvo in vsakovrstno izobrazbo učenke gospo-dinjske šole, dekliške trgovske šole in dek-liške meščanske šole, katere šole so vse v istem poslopju, ter hospitantke gimnazije. — Dijaški dom sprejema gimnazijce in učen-ce I. razreda nove deške meščanske šole. Oba zavoda sta v javni mestni upravi pod vodstvom prvovrstnih pedagoških strokovnja-kov. Kdor želi natančnejših podatkov, naj si naroči tozadevni prospekt od vodstva „Mla-dike“, oziroma „Dijaškega doma“ v Ptuj.

Sprejem v gimnazijo. Na ptujski gimnaziji je napravilo sprejemni izpit za I. razred 40 učencev. Višji šolski svet je odredil, da učitelji v prehodni dobi naj prizanesljivo pre-sojajo take učence, ki ne obvladajo dovolj slovenščine, ako stariši in učenci kažejo do-volj dobro voljo.

Dama, ki je pozabila svoje rokovice na cvetlični dan v I. nadstropju magistrat-nega poslopja v Ptuj, lahko pride po nje med uradnimi urami k vodju mestnega urada.

Hišni posestniki v Ptuj. Vsakemu je znano, da spada naše mesto med najstarejše rimske naselbine. Brez dvoma pa so današnji ptujski hrami stavljeni deloma v našem srednjem veku, ko so se obrtniki in trgovci naseljevali krog bivališč bogatih plemičev (tu Herber-stein) in visokih cerkvenih dostojanstvenikov, deloma pozneje. Mnogo stavb je modernih, sezidanih v zadnji dobi. Z vsem skupaj pa napravlja naš Ptuj s svojimi ozkimi temnimi ulicami utis kakor kakó laško mestece. Vobče

so hiše razmeroma majhne, imajo mnogo ozkih hodnikov in majhnih sob in sobic. Tudi to dela italijanski utis. Žal so hiše na zunaj razmeroma zanemarjene in temno barvane. **Zunanji utis posameznih hiš, ulic in celega mesta bi se zboljšal, ako bi se vse hiše pobarvale v svetlih barvah.** Vsled tega po-zivam hišne pesestnike, da posvetijo večjo pozornost zunanosti svojih hiš ter jih dajo okusno pobeliti.

Iz Ptuja. Kulturni škandal. Danes smo zvedeli, da plačuje tvrdka Leposcha nekemu svojemu trgovskemu pomočniku 60 kron me-sečno in nič drugega. Ako je to res, smo prepričani, da bo mestni urad poklical tvrd-ko na odgovor. Takih kulturnih skandalov v Jugoslaviji ne smemo trpeti.

Sv. Barbara v Halozah. Navidezno vlada na zunaj mir v naši občini. V resnici se vrši tih boj med posamezniki. Imen ne imenuje-mo, pravimo pa naslednje: Kdor se ne čuti v resnici narodnjaka, naj ne opravlja javnih poslov, ki jih smejo opravljati le pošteni, značajni možje čistih rok. Nadalje naj se vzame za načelo, da mora vsakdo vpoštevatí dobro stvar narodne in državne koristi, ter njej na ljubo zapostaviti osebne koristi, ve-liko domišljavost, nadutost i. t. d. Samo ne-sebično požrtvovalno skupno delo pravih mož more imeti večje uspehe med ljudstvom in uresničiti pesnikove besede: „Sveto slu-žimo sveti domovini!“ Se li razumemo?!

Od sv. Urbana. Naša šolska stavba je vsled nemške komande v ranjki Avstriji v svojem ogrodju sezidana v nemškem švicar-skem slogu. A ni dokončana. Vojna je zmo-tila stavbenika. Sedaj se čuje razveseljivo novico, da se bo v dogledni dobi krajni šol-ski svet ločil od prejšnjega stavbenika, ter potem nadaljeval stavbo.

Od Velike Nedelje. V nedeljo dne 13. ju-lija t. l. po rani službi božji je predaval okrajni živinozdravnik g. Josip Šerbec iz Or-moža v velikonedeljski šoli o svinjskih kuž-nih boleznih, zlasti o svinjski rdečici in kugi. Občinstvo, katerega se je zbralo toliko, da je bila prostorna šolska soba pretesna, je z ve-likim zanimanjem sledilo poljudnim izvaja-njem g. predavatelja. Njegov trud ne bo ostal brez uspeha. Želeti bi bilo, da bi se taka in enaka predavanja vršila večkrat in v raznih krajih našega okraja.

Središče. Dne 12. popoldan smo imeli strašno nevihto z točo. Krasno polje, vrta in sadonosniki so uničeni, vsi trudi in upi kmetovalcev pokopani.

Središče. Dodatno k poročilu v „Ptuj-skem listu“ z dne 6. julija se naznanja, da se je izročila bivšemu županu g. Josipu Šinko na prav slovesen način častna diploma. Na-znanilo se mu je na njegovem domu, da je imenovan častnim tržanom in županom sta-rosta v hvaležno priznanje njegovih izrednih zaslug, katere si je pridobil za časa svojega 21 letnega županovanja v prid in blagor ob-čine. Te slavnosti so se udeležili vsi povab-ljeni, ki znajo ceniti zasluge moža, kakor je g. Šinko. Občinski odbor je bil zastopan sko-raj polnoštevilno. Na vabilo županstva se je odzval tudi g. okrajni glavar, kateri je slav-ljencu v ginljivih besedah čestital k temu odlikovanju. Povdarjal je, da je to naj-večje odlikovanje, katerega sploh more do-biti. Zastopniki vseh tukajšnjih korporacij in društev so povdarjali, da je bil med njihovi-mi ustanovniki in podporniki, ter so mu tudi v imenu društev iskreno častitali k nje-govemu odlikovanju. Čestitamo pa mu na tem mestu tudi vsi tržani in mu kličemo: Še na mnogo leta! Diplomo je izdelal g. J. Benčan, tajnik juž. štaj. hranilnice v Celju, katera je krasno umetniško delo.

Hudourje s točo. Kar že nad 15 let ne, to smo videli in čutili preteklo soboto. Te-kom pol ure so se zbrali nad Mariborom in Pohorjem temni oblaki. Okoli druge ure po-poldne so pridrveli na Dravsko polje. Nastal je vihar, lilo je kakor iz škafa, in potem se je vsula toča, debela in gosta, da je na mah pokrila zemljo, pomandrala in pobila pod seboj vse, kar je pognala narava in pridelala pridna človeška roka. Začela je padati pri

Sv. Marjeti na Gornjem Dr. p., se širila na cirkovsko faro na eni strani, na drugi strani pa čez Dravo proti Vurberku. V tej obsež-nosti je potem šlo naprej po Dravskem polju navzdol do Velike Nedelje in Zavrčca ob Dravi. Okolico Ptuja je toča tako močno po-bila, da je zgedalo polje kakor nekultivirana ravnina — raztrgana in razmetana na vse strani. Naliv vode je bil tako močan, da je tekom pol ure napolnil vse jarke in vodotoke. Deževnica je izstopila iz teh na ceste, trav-nike in njive. Ceste je razorala, odnesla pro-dec in valila kamenje pred seboj. Na Vurberski cesti je spodjedla meter debel zid in ga zvalila na okrajno cesto. Ulice so bile polne vode, prehod za pešca je postal nemogoč. Vinogradi so tokrat ostali nepoškodovani. V Halozah niti dežja niso imeli. To je se sreča za uboge Haložane, ki nimajo drugega pri-delka kakor vino. Če bi ta toča pridrvela nad nje, uničila bi jim vinograde za več let.

Politične vesti.

Ministrski svet. Sl. N. Beograd, 13. julija. (Zakasnelo.) V petek se je vršila dopoldne seja ministrskega sveta pod predsedstvom mi-nistrskega predsednika Stojana Protića, ki je podal rezultat potovanja naših ministrov v Pariz. V Parizu so imeli naši ministri dolgo konferenco s francoskim ministrskim predsednikom Clemenceaum, kateremu so izročili memorandum o našem slabem eko-nomskem in finančialnem položaju. Sestanek naših ministrov s Clemenceaum je imel ta cilj, da dobimo za porušeno Srbijo in Črno goro tem večjo odškodnino in da se nam iz-plača v te svrhe takoj sedaj čim večja vsota. Naši ministri so zahtevali 2 milijardi frankov v zlatu in Clemenceau je odgovoril, da so tudi finance Francije v zelo slabem stanju in da bodo vsote, ki jih mora Nemčija pla-čati v razmerju z efektivnimi stroški francos-kega budgeta, le malenkostne. Francija bo upoštevala velike zasluge, ki jih ima Srbija v svetovni vojni, zato pa se bo naši kralje-vini izplačala v najkrajšem času čim večja vsota na račun vojne odškodnine. — Kraji naše kraljevine iz bivše austro-ogrške monar-hije morajo plačati predvojne dolgove, tribut za osvobojenje in pa zastaviti svoje narodno premoženje. Vsota, ki jih moramo plačati, bo malo majnša od 3 milijard frankov v zlatu. To vsoto moramo plačati mednarodnemu fondu za reparacije, a Srbija dobi vojno od-škodnino direktno od tega fonda. V dobi pr-vih 5 let ne bomo plačali za to vsoto od ne-kaj manj kot 3 milijard frankov v zlatu ni-kakih obresti, pozneje pa moramo plačati ob-resti in amortizacijsko kvoto, tako, da bo dolg v 30. letih izplačan.

Kje bodo sodili bivšega nemškega cesarja. Sl. N. London, 6. julija. (Zakasnelo.) Cesarja Viljema ne bodo prepeljali v Tower, marveč v Buckingham Palace. Tam ga bodo tudi sodili. Merodajno za sklep, da naj Viljem ne pride v Tower, je bilo, da bi ga morali vo-ziti pred sodišče, kar bi povzročalo nemire in bi ga ljudstvo najbrže spotoma linčalo. Predsednik sodišča bo Lord Birkenhead, v sodišču bo zastopanih petero velesil po svo-jih sodnikih. Vsaka velesila bo poslala po enega. Obtožba se omejuje na kršenje nev-tralnosti Belgije in Luksemburga. Obravnava bo javna. Cesar dobi nemškega zagovornika. V Parizu so nezadovoljni s procesom ter pro-testiralo zlasti proti namenu poslati bivšega nemškega cesarja v progaustvo na Sv. He-leno. Boje se, da bi vzbudilo to spomine na Napoleona in da bi oddali Nemci bivšega svojega cesarja z gloriojolo mučenštva. Nizo-zemska dela neprelike glede izročitve Vilje-ma ter bi bila očitvidno zadovoljna, če bi po-begnail. Tudi na Angleškem so v konservativ-nih krogih precej nevolni, s strani Amerike pa je pričakovati naravnost močne opozicije. Tako je postavljen Lloyd George pred zelo težaven problem.

Italijanska politika. Italija je prvotno skušala ustvariti blok z Anglijo in Francijo, da